

**ת"פ 16923/02/12 - מדינת ישראל נגד מאלק חסונה - לא
בעניינו, סעיד אבו מעמר נאשם בתיק 16923-02-12, מאלק חסונה - לא
בעניינו, ראתב אבו עאמר נאשם בתיק 16907-02-12**

בית משפט השלום בנתניה

27 אוקטובר 2016

ת"פ 16923-02-12 מדינת ישראל נ' חסונה ואח'

ת"פ 16907-02-12 מדינת ישראל נ' חסונה ואח'

לפני כבוד השופט עוז ניר נאוי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. מאלק חסונה - לא בעניינו
2. סעיד אבו מעמר נאשם בתיק 16923-02-12
1. מאלק חסונה - לא בעניינו
2. ראתב אבו עאמר נאשם בתיק 16907-02-12

נוכחים:

ב"כ המאשימה מר גל כהן ממשרד עמידור

הנאשמים בעצמם וב"כ עו"ד אלישע חנינוביץ

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

1. בתאריך 12.7.2015 הורשעו על פי הודאתם מר סעיד אבו מעמר הנאשם 2 בת"פ 16923-02-12 (להלן: "סעיד") ומר ראתב אבו עמר הנאשם 2 בת"פ 16907-02-12 (להלן: "ראתב"), בעבירות של ביצוע שימוש במקרקעין טעונים היתר, ללא היתר, עבירות לפי סעיפים 204 (א), 204 (ג), ו- 208 לחוק תכנון ובניה התשכ"ה-1965, ותקנה 1 לתקנות התכנון והבניה (עבודות הבניה והשימוש הטעונים היתר), תשכ"ז - 1967.

2. ההליך בעניינו של הנאשם 1 בשני ההליכים, מר מאלק חסונה, הסתיים זה מכבר, בהחלטתי מתאריך 3.5.2015 (להלן: "הנאשם 1"), במסגרתה החלטתי להימנע מהרשעתו, עת מצאתי כי מדובר במקרה חריג בו השכיר נאשם 1 את המקרקעין לנאשמים, כבעל תפקיד, ולא כבעל המקרקעין ועשה כל שביכולתו על מנת למנוע את ביצוע העבירות על ידי הנאשמים, והכל כאמור בהחלטתי הנ"ל.

רקע

3. המקרקעין בהם בוצעו העבירות, נמצאים בגוש 4020 חלקה 113, בתחום מרחב התכנון של הוועדה מקומית לתכנון ולבנייה חבל מודיעין, סמוך לצומת גינתון (להלן: "המקרקעין").
4. על המקרקעין חלה במועד ביצוע העבירות תכנית מחוזית תמ"מ 3/21, אשר מסווגת את המקרקעין כאזור חקלאי. הודעה בדבר אישור תמ"מ 3/21 פורסמה ב.פ. 5236, בתאריך 12.11.2003 (להלן: "התכנית").
5. המקרקעין הוכרזו כקרקע חקלאית מתוקף סמכותה של הוועדה לשמירה על קרקע חקלאית ושטחים פתוחים, על פי סעיף 5 לתוספת הראשונה לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה - 1965 (להלן: "החוק"). הודעה בדבר היות הקרקע חקלאית מוכרזת פורסמה ב.פ. 4963 בתאריך 19.2.2001.
6. כעולה מכתבי האישום המתוקנים ומחומר הראיות שהוגש בתיק, הנאשם 1, בכובעו כמנהל העיזבון של המנוח מוסא חסונה ז"ל, השכיר את המקרקעין לנאשמים 2, כאשר החל מיום 2.6.2002 שכר סעיד חלק מן המקרקעין, והחל מיום 1.9.2010 שכר ראתב חלק אחר מן המקרקעין (ראה ת/3 ו - ת/10).
7. לאחר סיום תקופת השכירות של סעיד, על פי הסכם השכירות מיום 2.6.2002, סרב סעיד לפנות את המקרקעין, והמשיך לעשות בו שימוש, אף לאחר שנחתם עמו הסכם שכירות נוסף ביום 28.6.2007, במסגרתו הובהר לו כי **ייעודם של המקרקעין הוא חקלאי, וכי עליו לעשות שימוש במקרקעין בהתאם לייעוד** [ראו לעניין זה החלטתי בעניינו של הנאשם 1 מתאריך 3.5.2015].
8. בשנת 2009 החליט נאשם 1 שלא לחדש את הסכם השכירות עם סעיד, אלא שגם הפעם סרב סעיד להתפנות, ואף תביעה אזרחית שהגיש נאשם 1 נגדו לא סייעה בעניין. או אז, ביקש נאשם 1 להשכיר את המקרקעין לראתב, אשר כפי שעולה מהסכם השכירות עמו, התחייב לפנות את סעיד מן המקרקעין [ראו אף לעניין זה החלטתי בעניינו של נאשם 1 מתאריך 3.5.2015]. חרף התחייבותו זו, לא פינה ראתב את סעיד, ואף הוא עשה במקרקעין שימוש בניגוד לייעוד. גם במקרה של ראתב, תביעה אזרחית לפינויו לא הועילה.
9. יצוין כי עובדות אלה, נלמדו מחומר הראיות שהוגש במסגרת הטיעונים לעונש וכן במסגרת ההליך שהתנהל בעניינו של הנאשם 1. **למען הסר ספק, לעניין ענישתם של הנאשמים שלפני, נלקחו בחשבון רק העובדות אשר פורטו בכתב האישום והראיות אשר ניתנה לנאשמים הזדמנות להתייחס אליהן.**
10. על פי טיעוני המאשימה לעונש, השימושים האסורים, הופסקו בחודש דצמבר 2013, על ידי שני הנאשמים.

כתב האישום בעניינו של סעיד (ת"פ 16923-02-12)

עמוד 2

11. בתאריך 5.2.2012 הוגש נגד סעיד כתב אישום בגין שימוש חורג שלא כדין במקרקעין. ביום 12.7.2015 תוקן כתב האישום, אשר ייחס לנאשם שימוש חורג בשטח כולל של כ-4,091 מ"ר, ללא היתר כדין, ולצרכי מסחר, לכל הפחות מיום 20.9.2010.

12. כעולה מכתב האישום, בשטח של כ-4,000 מ"ר עשה סעיד שימוש למשתלה, למכירת ריהוט גן, לשוק ולמאהל בדואי (אזור A); בשטח של כ-40 מ"ר, הציב מבנה אוטובוס המשמש משרד (מבנה E), בשטח של כ-15 מ"ר הציב מכולת פח (מבנה F); ובשטח נוסף של כ-36 מ"ר, הציב מכולת פח נוספת (מבנה G).

13. בתאריך 12.7.2015, כאמור, הודה סעיד בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, והורשע על פי הודאתו.

כתב האישום בעניינו של ראתב (ת"פ 16907-02-12)

14. בתאריך 23.12.2014 הוגש נגד ראתב כתב אישום מתוקן בגין שימוש חורג בשטח כולל של כ-2,000 מ"ר, ללא היתר כדין ולצרכים של מסחר, לכל הפחות מיום 20.9.2010.

15. כעולה מכתב האישום ראתב השתמש במתחם לאיסוף ברזל, קנייה ומכירה של מתכות לפי משקל, ללא היתר ובניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין. כעולה מכתב האישום, בשטח של כ-2,000 מ"ר השתמש ראתב במתחם ברזל, בשטח של כ-20 מ"ר הציב משקל, ובשטח של כ-15 מ"ר הציב מכולה.

16. בתאריך 12.7.2015, כאמור, הודה ראתב בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, והורשע על פי הודאתו.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה

17. ב"כ המאשימה טען כי עבירות התכנון והבניה הן עבירות החותרות תחת אושיות שלטון החוק, ויש להתייחס אליהן בכל חומרת הדין. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקת בית המשפט העליון, בשורה ארוכה של פסקי דין, לפיה בתי המשפט מצווים לתת יד במאבק בעבירות החמורות בתחום התכנון והבניה אשר הפכו "מכת מדינה".

18. ב"כ המאשימה טען כי האינטרס החברתי המוגן באכיפת חוקי התכנון והבניה כולל בתוכו את הצורך בשמירה על התכנון הנאות של הבנייה, שמירה על עקרון שלטון החוק, שמירה על איכות הסביבה ואיכות החיים לתושבים במרחב התכנוני הרלוונטי.

19. הוסיף ב"כ המאשימה וטען כי מדובר בעבירות כלכליות, ולפיכך יש להכות את הנאשמים בעבירות תכנון ובניה בכיסם, על מנת להוציא את הטרף מפי בולעו.

20. במסגרת הטענות לעונש העידו מטעם המאשימה מר אביהו רם, מפקח בניה ביחידה הארצית לאכיפת דיני תכנון ובניה, ומר יוסי גון, מפקד היחידה הארצית לפיקוח על הבניה.

טיעוני המאשימה לעניין חומרת העונש ומתחם העונש ההולם בעניינו של סעיד

21. אשר לחומרת העבירה, ומתחם העונש ההולם, טען ב"כ המאשימה בעניינו של סעיד, כי ביחס למידת האשם, יש לקחת בחשבון כי השימוש שעשה סעיד הוא ממושך, בן 11 שנים, על פי הודאתו, כאשר המבנים פונו רק בדצמבר 2013, על פני שטח נרחב מאוד של כ-4,000 מ"ר, ולפיכך מידת האשם היא גבוהה.

22. אשר למידת הנזק, טען ב"כ המאשימה בעניינו של סעיד כי מדובר בשימושים מסחריים ללא היתר בשטח כולל של כ-4,000 מ"ר, ומדובר לפיכך בנזק בהיקף נרחב, ובהתאם למתחמי הענישה שהובאו בפסק הדין בע"פ 47071-10-10 ועדה מקומית לתכנון ובניה שוהם נ' צוקרמן, מדובר במתחם עונש יג'.

23. אשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, בהם הוטלו קנסות בין עשרות אלפי שקלים למאות אלפי שקלים, התחייבות עצמית על סך מאות אלפי שקלים, ואף עונשי מאסר על תנאי.

24. אשר לרף הענישה המקסימאלי על פי סעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ציין ב"כ המאשימה, כי זה עולה כדי 6,643,000 ₪, לפי חישוב של 1,400 ₪ בגין כל יום בו עשה הנאשם שימוש מסחרי משנת 2002 ועד דצמבר 2013.

25. בהתחשב בכל נסיבות המקרה בעניינו של סעיד, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם הענישה הראוי כנע בין קנס בסך 350,000 ₪ ל- 550,000 ₪. בנוסף, ביקש ב"כ המאשימה כי ייגזר על סעיד גם עונש מאסר על תנאי, וכי הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 204 לחוק, בסך 250,000 ₪.

טיעוני המאשימה לעניין חומרת העונש ומתחם העונש ההולם בעניינו של ראתב

26. אשר לחומרת העבירה, ומתחם העונש ההולם, טען ב"כ המאשימה בעניינו של ראתב, כי ביחס למידת האשם, יש לקחת בחשבון כי משך השימוש המסחרי האסור החל בשנת 2010, כאשר המבנים פונו רק בדצמבר 2013, ולפיכך מידת האשם היא גבוהה.

27. אשר למידת הנזק, טען ב"כ המאשימה בעניינו של ראתב כי מדובר בשימושים מסחריים ללא היתר בשטח כולל

של כ-2,000 מ"ר, ומדובר לפיכך בנזק בהיקף נרחב, ובהתאם למתחמי הענישה שהובאו בפסק הדין בע"פ 47071-10-10 ועדה מקומית לתכנון ובניה שוהם נ' צוקרמן, מדובר במתחם עונש י'.

28. אשר למדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה למספר פסקי דין, בהם הוטלו קנסות בין עשרות אלפי שקלים למאות אלפי שקלים, התחייבות עצמית על סך מאות אלפי שקלים, ואף עונשי מאסר על תנאי.

29. אשר לרף הענישה המקסימאלי בעניינו של ראתב על פי סעיף 61(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ציין ב"כ המאשימה, כי זה עולה כדי 1,617,000 ₪, לפי חישוב של 1,400 ₪ בגין כל יום בו עשה הנאשם שימוש מסחרי משנת 2010 ועד לשנת 2014.

30. בהתחשב בכל נסיבות המקרה בעניינו של ראתב, ביקש ב"כ המאשימה לקבוע את מתחם הענישה הראוי כנע בין קנס בסך 150,000 ₪ ל- 350,000 ₪. בנוסף, ביקש ב"כ המאשימה כי ייגזר על ראתב מאסר על תנאי למשך שנה להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 204 לחוק, וכי יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בסך 250,000 ₪.

טיעוני ההגנה

31. מדובר בפיסת מקרקעין שכוחת אל מחוץ לעיר, שהתועלת היחידה שצמחה לציבור מהפסקת הפעילות במקום, היא שהמקום הפך לשדה קוצים. שום אינטרס ציבורי ממשי לא נפגע כאן.

32. פרנסת הנאשמים נגדעה במחי יד, וממילא התפרנסו בדוחק. סעיד עבד עבודת כפיים חקלאית, ואילו ראתב ביצע עבודה פיסית קשה.

33. המדינה התנהלה לאורך ההליך באופן רשלני, ולא התייצבה למספר דיונים, למען השוויון וההגינות יש לקחת זאת בחשבון.

34. הנאשמים שניהם, נעדרי עבר פלילי.

35. מבקש כי יושתו קנסות קלים, ולכל היותר קנס "4 ספרתי ובצד הנמוך".

טיעוני ההגנה מטעם סעיד

36. בעניינו של סעיד, עלה מחקירת עדי המאשימה, כי כלל לא דובר במכירת ריהוט גן, ולא מדובר במכירות בהיקף נרחב, אלא במשהו מינורי.

37. במסגרת הטיעונים לעונש הגיש סעיד תצהירים מטעם ה"ה עודא שאהר וגודי ראיד. ברם, לחקירה התייצב רק מר גודי ראיד, ולפיכך תצהירו של מר עודא שאהר הוצא מן התיק.

טיעוני ההגנה מטעם ראתב

38. ראתב טען כי יש להתחשב במצבו הכלכלי, כי עסקו קרס וכי הוא נושא בתשלומי חובות בקשר לכך.

דין

מתחם העונש ההולם

1. כבר נפסק לא אחת כי בתי המשפט מצווים להילחם בתופעה הפסולה של שימוש פסול במקרקעין שייעודם חקלאי כאשר המוטיבציה לביצוע עבירות אלה הינה כלכלית. בנסיבות אלה בתי המשפט מצווים להטיל קנסות כבדים אשר יהיה בהם כדי לאיין את הרווח הטמון בהתנהגות האסורה [ראו רע"פ 2330/09 **נוסטרדמוס נגד הועדה המקומית חבל מודיעין**, (9.6.2009); ראו גם רע"פ 1417/12 **אחוזת הברון נגד מדינת ישראל**, (24.6.2012)].

2. צודק ב"כ המאשימה כי בית המשפט העליון עמד על האינטרס הציבורי באכיפת עבירות תכנון ובניה, אשר הפכו "מכת מדינה", ולא אחת נקבע כי על מערכת השפיטה להעביר מסר חד משמעי בעבירות אלה לרבות בכל הקשור להרשעת נאשמים:

"ודוק, אף שאיני רואה מקום להרחיב בכך בנסיבות הענין, אין אני סבור כי באה השעה להקל ביישומם של מבחנים אלו כשם שטוענים המבקשים, וודאי שאיני יכול לקבל את ההנחה כי עבירות תכנון ובניה הינן מטבען עבירות "קלות" המצדיקות מבחן מקל כאמור. נהפוך הוא, כשם שנקבע לא אחת, גם מלפני בית משפט זה, עבירות אלו הינן מסוג העבירות אשר הפכו לתופעה רחבת היקף הדורשת את התייחסותה המחמירה של מערכת השפיטה ומשכך גבר האינטרס הציבורי בהרשעה אשר תעביר מסר חד משמעי באשר לאיסור." [רע"פ 2460/09 **לשם נ' מ"י** (25.6.2009); ההדגשות שלי - ע.נ.]

3. כפי שקבעתי בגזרי דין קודמים, בעבירות דומות [ראו ת"פ 39772-05-14; ת"פ 1055-06-14], **מתחם הקנס ההולם לענין עבירת השימוש החורג, הינו קנס הנע בין עשרות אלפי ₪ ובין מאות אלפי ₪**, וזאת לאחר שלקחתי בחשבון את השטח בו נעשה השימוש החורג, משך זמן השימוש, מידת הפגיעה בהוראות התכנון והבנייה, והרווח הכלכלי, וזאת ביחס לכל אחד מן הנאשמים [ראו גם ת.פ. 15054-11-10]. בנוסף ובהתאם לחוק בית המשפט מוסמך להשית עונש מאסר על תנאי כאשר סבורני כי הרף העליון הינו עונש לתקופה שלא

תעלה על 6 חודשים.

4. אדגיש כי לעניין קביעת המתחם לא מצאתי לקבוע מתחם שונה לכל אחד מן הנאשמים, כאמור, ולהבדל בין המיוחס לכל אחד מהנאשמים יינתן משקל במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם.

ענישת הנאשמים בתוך המתחם

סעיד (ת"פ 16923-02-12)

5. כאמור, ב"כ המאשימה עתר להשית על סעיד קנס במתחם הנע בין 350,000 ₪ ל- 550,000 ₪. מנגד טען הסנגור, כי הלה התפרנס בדוחק, ולא עשה כל רווח מן השימושים, ולפיכך יש לפסוק סכום בן 4 ספרות, על הצד הנמוך.

6. בנוסף, ביקש ב"כ המאשימה כי ייגזר על סעיד מאסר על תנאי, ויחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי סעיף 204 לחוק, בסך 250,000 ₪.

7. צודק ב"כ המאשימה בטיעוניה, כי על פניו סעיד עשה שימוש בשטח נרחב ביותר, וכי מדובר בשימוש על פני שנים ממושכות, תוך ידיעה ברורה על אי החוקיות.

8. לא ניתן להתעלם מכך כי במקום פעלה משתלה, וכי במקום בוצע שימוש מסחרי בהיקף לא מבוטל. כך, בחקירתו שנערכה ביום 4.10.2010, הודה סעיד בשימוש ובכך שהוא **"מוכר שתילים, צמחים, כדים ואביזרי גינות"** [ת/3 - דו"ח חקירה מיום 4.10.2010, שו' 28 - 34]. מן התמונות שצורפו לדו"ח החקירה, ומן התמונות שצולמו בביקור שערכו באתר מפקח מחוז מרכז אביהו רם והמפקח ארז גיאת ביום 20.9.2010, עולה כי במקום נמצאו כלי חרס רבים, לרבות כדים, אדניות ועוד [ת/2 ו-ת/3].

9. כך גם מכרטיס הביקור של סעיד, עולה כי לעסקו נתן את השם **"אבן וכד עתיק' המרכז לאבן ולגינות"**, ולפיו ביצע במקרקעין, בצומת גינתון, מכירה של **"כל סוגי האבנים לחיפוי קירות ושבילים"**, **"יבוא וייצור כדים עתיקים וכדי חרס"**, המקום שימש כ**"משתלת צמחי גן בית וצמחי משי"** ואף ביצע במקום **"יבוא ושיווק מזרקות ומפלי מים"** [ת/3].

10. ביום 2.11.2010, כחודש לאחר עריכת דו"ח החקירה, ביצע הפקח מר גון סויר נוסף במקרקעין, ומצא כי במקום נעשה עדיין שימוש חורג של משתלה, כולל מכירת ריהוט גן, שוק ומאהל בדואי. גם לדו"ח הביקור צורפו תמונות המעידות על הפעילות המסחרית במקום [ת/2].

11. דא עקא, ועניין זה יש לזקוף לקולא, טענת המאשימה כי סעיד ביצע במקום מכירת ריהוט גן נסתרה מניה וביה

בעדויות הפקחים שהעידו מטעמה, במסגרת הטענות לעונש. כך, בניגוד למיוחס לסעידי בכתב האישום, הסתבר כי ככל הנראה הוצבה במקרקעין רק נדנדה וריהוט ששימש את סעידי לשימוש עצמי. תמיכה לכך היא העובדה כי הפקח, מר יוסי גון, העיד כי כלל לא התכוון לריהוט גן ככזה, אלא "ריהוט גן רואים יש פסלים וכדים לזה אני מתכוון ריהוט גן" [פרוטוקול 8.11.2015, עמ' 33 שו' 28-31].

12. סוגיה נוספת אותה יש לזקוף לקולא נוגעת לשטח בו נעשה שימוש. אמנם הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן אלא שאיני יכול להתעלם מעדותם של פקחי המאשימה, אותם ביקשה המאשימה להעיד במסגרת הטענות לעונש, וטעמיה עמה, כאשר **מחקירתם הוטל צל כבד לעניין אופן חישוב שטח השימוש בפועל, מבלי שהצביעו על כך כי בוצעה מדידה ונראה כי השטחים בכתבי האישום מבוססים ככל הנראה על הערכות בלבד.**

13. הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שעסקינן בשטח בהיקף נרחב של מעל לארבעה דונמים.

14. בנסיבות אלה, לצורך השתת הקנס, איני יכול לקחת בחשבון ככזה ראה וקדש את השטחים המצוינים בכתבי האישום, **שעה שבעדותם, לא יכלו פקחי המאשימה לבסס את היקפם של שטחים אלה** והגם שלאור ההודאה השטח אינו שנוי במחלוקת, מצאתי להתחשב בעניין זה לקולא.

15. גם סוגיית משך זמן השימוש אינה ברורה; כך, המאשימה ייחסה לסעידי שימוש אותו הגדירה -מזה זמן ולמצער משנת 2010. בנסיבות אלה, לא ניתן להתייחס לשימוש משנת 2002, כפי שעלה מעניינו של נאשם 1, שעה שכתב האישום גופו כולל התייחסות לתקופה אחרת, קצרה יותר.

16. בנוסף, לקולא, לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם, ואת דבריו שאושרו בטיעוני המאשימה כי המחדל הוסר בסופו של דבר; כמו כן, כי לא נתפס בקלקלה אחרת ממועד הסרת המחדל בשנת 2013.

17. בנוסף, לקחתי בחשבון לקולא אף את אופי השימוש האסור שעשה סעידי שהינו משתלה. כך, כעולה מהראיות לעונש, עיקר הפעילות במקום הייתה פעילות של גידול שתילים בעציצים, שהיא פעילות המשיקה לפעילות חקלאית.

18. עוד לקחתי בחשבון כי לא הוצגו נתונים לעניין רווח כלכלי כביכול אותו הפיק סעידי מן המקרקעין, אם בכלל.

19. אמנם צודק ב"כ המאשימה כי חישוב אריתמטי המבוסס על שטח השימוש הנרחב, בשים לב לפסיקה בעבירות דומות, אף של מותב זה, צריך היה להוביל לקנס משמעותי. יחד עם זאת, במכלול הנסיבות שפורטו לעיל איני סבור כי יש למצות במקרה זה את הדין עם הנאשמים.

20. ידועה גם ההלכה כי בית משפט אינו מטיל קנס מכביד מקום בו הנאשם לא יוכל לעמוד בו.

21. בסופו של יום, מצאתי לאזן את שיעור הקנס מחד ומצבם של הנאשמים מאידך, באופן שיושת גם עונש מאסר על תנאי והתחייבות גבוהה.

ראתב (ת"פ 16907-02-12)

22. גם בעניינו של ראתב, צודק ב"כ המאשימה, כי מדובר, על פניו, בשימוש נרחב, תוך ידיעה ברורה על אי החוקיות.

23. כך, בחקירתו שנערכה ביום 4.10.2010, הודה ראתב כי ביצע במקום "קניית ומכירת מתכות לפי משקל" ללא היתר [ת/10 - דו"ח חקירה מיום 4.10.2010, שו' 4 - 10], וכי בכל שבוע בממוצע, קנה ומכר בין 30 ל-40 טון ברזל, כאשר קנה כל טון בכ - 900 ₪, ומכר בכ - 1,000 ₪ [ת/10 - דו"ח חקירה מיום 4.10.2010, שו' 27 - 30]. עוד עלה מעדותו, כי עבור השכירות במקרקעין שילם 10,000 ₪ בחודש.

24. בחישוב פשוט אם כן, ניתן להסיק, כי אם נאשם זה הרוויח בממוצע ממכירת ברזל, כ-30,000 ₪ בשבוע [שהם כ-120,000 ₪ בחודש], הרי שבניכוי דמי השכירות, בסך 10,000 ₪ לחודש, הפיק מן השימוש במקרקעין רווח של כ-110,000 ₪ לחודש. יחד עם זאת, אם ננכה את הוצאותיו בגין רכישת ברזל, נגיע לרווח יחסית מזער, של כ - 2,000 ₪ בחודש.

25. לקולא, גם כאן, לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם, את העדרו של עבר פלילי ואת מועד הסרת המחדל - 2013 - וכן כי מאז לא נתפס הנאשם בקלקלה אחרת.

26. כמו כן, את סוגיית היקף השטח בו נעשה שימוש, בשים לב לעדות הפקחים, אשר כאמור הטילה צל על השטח המפורט בכתב האישום המתוקן, בו אמנם הודה הנאשם.

27. דא עקא וכאמור, משבחרה המאשימה וטעמיה עמה להעיד את הפקחים במסגרת הטיעונים לעונש, לאחר שהנאשמים בחרו להודות ללא תנאי בכתבי האישום המתוקנים, הרי שיש ליתן משקל לקולא לחקירתם של הפקחים ולחוסר יכולתם לבסס את חישוב השטחים שפורטו בכתבי האישום.

28. גם במקרה זה, אין זה מתקבל על הדעת לפסוק בניגוד להלכה כי בית משפט אינו מטיל קנס מכביד מקום בו הנאשם לא יוכל לעמוד בו. גם כאן, מצאתי לאזן את עניין גובה קנס מחד ומצבו של הנאשם מאידך, עם השתת עונש מאסר על תנאי והתחייבות גבוהה.

29. לעניין גזירת הדין במתחם מצאתי להבחין בין הנאשמים, הן בשל שטח השימוש והן בשל משך זמן השימוש, כאשר לסעידי מיוחסת תקופה ארוכה יותר וכן שטח נרחב יותר, כמפורט לעיל.

30. לכל אלה יש להוסיף כי איני מתעלם גם מעינני הדין המסוים שנגרם לנאשמים, עת מספר לא מבוטל של דיונים נדחה בשל טעמים הקשורים עם המאשימה, בלא כל התראה מראש, וראיתי לקחת אף זאת בחשבון, לקולא.

31. לאור כל האמור, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וכן עיינתי בפסיקה אשר הפנה אליה ב"כ המאשימה, לרבות בכל הקשור לעונשים אשר הוטלו על נאשמים באותו מתחם, מצאתי לגזור על הנאשמים עונש בתוך המתחם ההולם אשר נקבע לעיל, כדלהלן:

על סעידי

31.1 קנס בסך 30,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כשהראשון לא יאוחר מיום 1.12.2016 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד מהתשלומים יעמיד את מלוא היתרה לפירעון מיידי.

31.2 סעידי יחתום על התחייבות על סך 100,000 ש"ח לפיה ימנע מלעבור עבירות על חוקי התכנון ובניה למשך שנתיים. ההתחייבות תחתם היום, שאם לא כן, ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

31.3 מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי שלא יעבור עבירות בהן הורשע למשך שלוש שנים מהיום;

על ראתב

31.4 קנס בסך 15,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 15 תשלומים חודשיים ורצופים כשהראשון לא יאוחר מיום 1.12.2016 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד מהתשלומים יעמיד את מלוא היתרה לפירעון מיידי.

31.5 ראתב יחתום על התחייבות על סך 50,000 ש"ח לפיה ימנע מלעבור עבירות על חוקי התכנון ובניה למשך שנתיים. ההתחייבות תחתם היום, שאם לא כן, ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

31.6 מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי שלא יעבור עבירות בהן הורשע למשך שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז לוד, תוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום כ"ה תשרי תשע"ז,
27/10/2016 במעמד הנוכחים.**

עוז ניר נאוי , שופט

הוקלדעלידינאוהלוי